

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (87) TÈXTIL (15) DE DOMINGO BOSCH I GARCIA (1891) A FARNÉS (1912) (1)

Quan en una de les anteriors separates vam tractar dels inicis dels García, amb la societat Bosch i García, ja vam remarcar la importància que per a la indústria tèxtil terrassenca d'aquells anys va tenir el soci l'Antoni García, en Jacint Bosch de Basea i Curet, de qui Ragon ja va dir que s'havia associat a tota empresa que representés un progrés per a Terrassa. Tot que posem en dubte que les activitats empresarials d'en Jacint Bosch es moguessin amb els fins altruïstes que assenyala Ragon, sí que és evident que Jacint Bosch va participar en moltes de les iniciatives industrials del darrer quart del segle XIX.

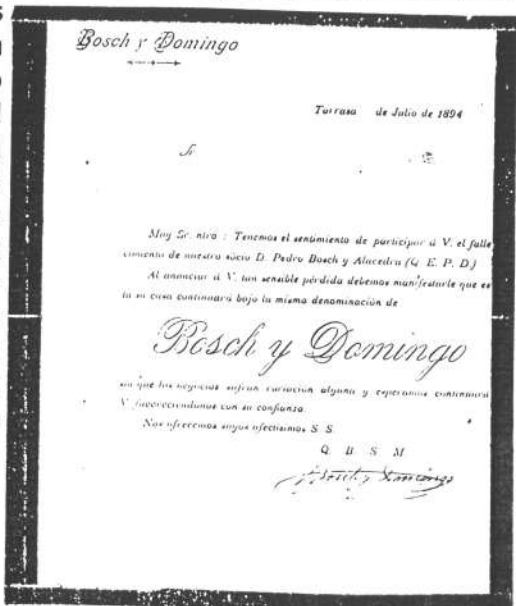
En referir-nos a la societat que per a la fabricació de teixits de llana va fundar Bosch i García el 1874 i que van dissoldre el 1893, vam ometre que uns tres anys abans d'aquesta dissolució, ambdós personatges havien constituït amb Josep Domingo i Vilajoana una altra societat dedicada bàsicament a la fabricació de franel·les: **Domingo Bosch i García**. Quan l'abril de 1893 Jacint Bosch i Antoni García van decidir separar-se i dissoldre amistosament les dues societats, Antoni García Albí, amb els seus fills, es va fer càrrec de la continuïtat de Bosch i García amb la nova societat García i fills, mentre que Jacint Bosch, el seu fill primogènit Pere Bosch i Alavedra i Josep Domingo es feren càrrec de l'actiu i el passiu de Domingo Bosch i García, continuant-lo amb una nova societat amb la raó social **Bosch i Domingo**. El juliol de 1874, a l'edat de 36 anys, mor Bosch i Alavedra. Deixà vídua Francesca Tobella i Bosch i 5 fills. La cinquena filla, Pilar morí uns mesos després que el seu pare i Jacint, Francesc, Carme i M. Dolors Bosch de Basea Tobella, s'emparentarien anys després amb distingides famílies de la ciutat, Maria Barata, Josepa Guix, Tomàs Parellada i Pau Esmerats, respectivament.

La mort de Pere Bosch no alterà, de moment, la societat Bosch i Domingo que continuà amb la mateixa raó social i només amb els altres dos socis, Cinto Bosch i Josep



José Domingo
Creo el honor de introducirte en esta casa de prosperidad para el mundo
Terrassa y L.P. 1893

Domingo. Pocs mesos després, però, l'1 d'abril de 1895, Bosch i Domingo es dissol Jacint Bosch continua dedicant-se a la fabricació de teixits, amb una nova societat, **Bosch, Palet i Valls** que forma amb el seu gendre Joan Palet i Puig i amb Joan Valls i Vila, mentre que Josep Domingo, continua la fabricació i venda dels mateixos tipus de teixit al seu nom solament. Té el despatx al número 65 del carrer del Nord i la fàbrica al vapor Monset. Domingo Atorgà poders notariais a Ramon Barba i Trias, avi del conegut cineasta terrassenc Carles Barba, i durant el bienni 1901-1902, va ser vicepresident de l'Institut Industrial. Després d'un curt període en què formà la raó social **Domingo i Aurell**, de la qual no tenim informació, emancipà el seu fill menor d'edat Pere Domingo i Sabater, i ambdós s'associaren. La raó social passà a ser **Josep Domingo i fill**. Pere Domingo va ser en dues ocasions, 1918 -23 i 1939-42, vocal de la Junta de Govern de la Caixa de Terrassa, i un fill seu, empleat de la mateixa Caixa, Josep Domingo i Montserrat, afiliat al carlisme, fou un dels terrassencs que el 18 de juliol de 1936, es traslladà a la caserna de Sant Andreu per afegir-se a la rebel·lió militar i l'únic del grup que hi perdé la vida.



Josep Domingo i fill traslladà el magatzem del número 65 al 74 del mateix carrer del Nord i la maquinària al vapor Boix i Bosch del carrer de Mas Adei. Aquesta societat familiar tingué, però, una curta vida. El 2 de març de 1908 cedeix existències i elements de producció a una societat nova, **Montserrat i Agut**. Els nous propietaris, Pere Montserrat i Gabriel i Jaume Agut i Pila, volen aprofitar el prestigi dels seus antecessors, utilitzant el nom comercial **Successors de Josep Domingo i Fill**. Malgrat aquest actiu comercial, les coses no van prou bé a aquesta societat i uns pocs anys més tard una crisi obliga a parar la fàbrica. En aquesta situació Montserrat i Agut és adquirida el 15 de febrer de 1912 per una nova societat regular col·lectiva, **Farnés, Verdós i Cia.**, que segueix la fabricació i venda de teixits, especialment franel·les. Els antecedents i historial d'aquests nous propietaris, el tractarem ja en el proper butlletí.